

Til III. Telegrafvæsenet.

Til Indtægten. 1. Telegramgebyrer.

Indtægten for Befordringen af indenlandste Telegrammer, der i Finansaaret 1890—91 udgjorde c. 299,200 Kr., har i Finansaaret 1891—92 andraget c. 321,300 Kr.; det tør maasse næppe ventes, at denne stærke Stigning, c. 7 pCt., vil vedblive, men man formener dog, at Indtægten for 1893—94, naar den nugældende Telegramtakst bibeholdes uforandret, vil kunne anslaaes til c. 350,400 Kr. eller med Tillæg af det Beløb af 9,600 Kr. der aarlig godskrives Telegrafvæsenet som Godtgørelse for Befordringen af det meteorologiske Instituts Vejrberetninger (se Anmærkningerne til § 23 T.) til 360,000 Kr.

Man formener imidlertid, at vægtige Grunde tale for, at det hidtil anvendte Takstsystem søges forandret. Dette System, hvorefter der er fastsat samme Takst for alle Telegrammer paa 20 Ord eller derunder, er nu forladt i saa godt som alle Lande, navnlig fordi det medfører, at de korresponderende bruge flere Ord end nødvendigt. I hvor høj Grad dette er Tilfældet, fremgaar af de andetsteds indbundne Erfaringer. Eksempelvis skal anføres, at i Schweiz have 46 pCt. af Telegrammerne 10 Ord eller derunder og c. 74 pCt. 15 Ord eller derunder. I Nederlandene indeholde 42 pCt. af Telegrammerne kun 10 Ord eller derunder og c. 73 pCt. 15 Ord eller derunder. I Tydskland indeholde 53 pCt. af de indenlandste Telegrammer kun 10 Ord eller derunder og c. 80 pCt. 15 Ord eller derunder. Det tør herefter antages, at det korresponderende Publikum uden Ulempe vil kunne indskrænke Ordantallet, og at det maa anses for højst ønskeligt, at dette sker, idet Personalet, Apparater og Ledninger i højere Grad end nødvendigt beslaglægges ved, at Telegrammerne affattes længere end nødvendigt. Hvad særlig Personalet angaar, skal det bemærkes, at det er forholdsvis mere anstrengende at befordre lange Telegrammer end korte, og da Telegrafsering overhovedet er et anstrengende og nervespirende Arbejde, maa det ogsaa fra et rent humanitært Standpunkt anses for rigtigst, at Taksten fastsættes saaledes, at unyttigt og overflødigt Arbejde i denne Retning undgaas.

Saa godt som i alle Lande er der for Tiden for indenlandst Korrespondance fastsat en Takst pr. enkelt Ord med en Minimumstakst pr. Telegram, i Reglen lig Taksten for 10 Ord. I Sverrig og Norge er Taksten saaledes 5 Ø. pr. Ord, dog mindst 50 Ø. pr. Telegram, i Tydskland og Frankrig henholdsvis 5 Pfennige eller Centimer pr. Ord med 50 Pfennige pr. Telegram som Minimumstakst etc. For Danmark vil den nu i Sverrig og Norge vedtagne Takst, der ogsaa tidligere (jfr. Anmærkning til Finanslovsforslagene for 1887—88 og 1892—93, § II. 1.) har været foreslaaet indført her i Landet, formentlig kunne anses for passende, og navnlig vil den næppe kunne siges at være for høj, naar Hensyn tages til de særlige Forhold, at et meget betydeligt Spareal er indbefattet i Territoriet, og at Centralstationen ligger i en Udant af Landet. Valget af denne Takst anbefaler sig derhos ved Udsigten til derigennem at opnaa en under Hensyn til det stadige Understud paa Telegrafvæsenets Budget særdeles ønskelig Forøgelse af Indtægten af den indenrigste Telegrafkorrespondance, hvilken Merindtægt maasse vil kunne anslaaes til c. 100,000 Kr. aarlig.